

Verslag Qajaq Treffen 2005

Bijgedragen door Dick van Zanten
dinsdag 22 november 2005
Laatst geupdate op vrijdag 25 november 2005

Dit jaar organiseerden Tom en ik voor het eerst het Qajaq Treffen. Het idee was om te proberen het traditionele kajakken in de lage landen wat meer bekendheid te geven door een activiteit samen te laten vallen met de veluwerally. Op vrijdagmiddag inladen en dan op weg naar Rhederlaag. We hadden meer aanmeldingen gekregen dan verwacht en het zag er naar uit dat het dat weekend goed weer zou worden.

Eenmaal aangekomen werd eerst het kamp opgebouwd tussen de populieren en konden we de ropes uitproberen. Na een tijdje arriveerden Marc en Tin als eerste Belgische gasten, met Marc's skin-on- frame. Groot was de verrassing dat hij onze website als aanleiding had gezien om hem te bouwen. Na een vette hap in het dorp gehaald te hebben, kwamen later die avond in hoog tempo het resterende contingent Belgen binnen. Onder het genot van een goed glas werden de diverse peddels en boten bewonderd waarna ik de slaapzak opzocht. De rest bleef nog wat langer op.

Zaterdagochtend werd er na het ontbijt gezamenlijk besloten eerst het "droge"deel van het programma te doen terwijl de Nederlanders arriveerden. Begonnen werd met een uitleg van de ropes. Voor bijna iedereen was dit een nieuw fenomeen. De groenlandse jagers spanden een stel jachtlijnen tussen twee palen en deden daarop oefeningen om elkaars vaardigheden te testen en op peil te houden in tijden dat er niet gevaren werd. Er zijn een aantal oefeningen op lage touwen die in een bocht hangen en een aantal oefeningen op een hoger strak gespannen touw. Tom en ik beheersen tot nog toe maar 4 van de lage oefeningen en die worden door ons gedemonstreerd. Dan is het de beurt aan de anderen die eerst nog wat weifelen, maar dan snel in de gaten hebben dat dit een kans is op een hoop lol. Bijna iedereen probeert de eerste oefeningen en regelmatig lukt het mensen om een oefening goed te volbrengen. Het idee voor een stel lijnen in het Turnhoutse kanohonk komt al snel boven drijven. Dan worden de boten van degenen die 's morgens zijn aangekomen bewonderd en "gepast". Groot is de verwondering als blijkt dat zelfs sommige grote lieden in Cees' westgroenlander kunnen kruipen. Sonja van de organisatie is nieuwsgierig hoe zo'n bootje nou vaart en leent Cees' goretex tuilisaq waarna ze instapt en na wat uitproberen keurig eskimoteert.

Na een goede lunch die ieder op zijn eigen wijze bereid, gaan we over naar het natte gedeelte van de zaterdag, het oefenen van de diverse eskimoteertechnieken. Hierbij blijken de meeste deelnemers al een of meerdere manieren van eskimoteren te beheersen. Er wordt na een kleine demo van wat Tom en Dick in Denemarken hebben geleerd al snel druk geoefend, waarbij Tom en Dick geregeld staand in het water helpen met het oefenen. We laten ons hierbij de kans niet ontnemen om de boten van de andere deelnemers uit te proberen. Vooral de Yost-folder van Jos is erg in trek om uit te proberen. Uiteraard worden er de nodige grappen uitgehaald zoals rechtop in je kayak gaan staan en na een wet exit weer zelfstandig in je boot klimmen. De middag is al gauw weer om en na droge kleren aan te hebben getrokken worden de auto's naar Deventer gebracht voor de Veluwerally van Zondag. Ondertussen worden de barbecue's in gereedheid gebracht een aangestoken zodat, als de bestuurders terug zijn, er direct begonnen kan worden met de Qajaq- Barbecue. Al snel heeft iedereen wat te drinken en stijgt een geur op van heerlijk eten. De stemming zit er goed in en na een erg gezellige avond zoeken we onze slaapzakken op.

Zondagochtend begint met de stem van Sonja via de luidspreker: "DING-DONG, De start van de 100 kilometer vind plaats over 1 uur!" dit met een duidelijk Duits accent. Na zo'n gezellige avond moeten diverse mensen zich met enige tegenzin door een ontbijt heen worstelen, maar om acht uur zit dan toch iedereen klaar in de kayak op het water. De rally gaat prompt op tijd van start en net als vorig jaar zien we diverse mensen de langere verkeerde route nemen. Meteen in het begin wordt duidelijk dat de Belgische equipe meer kracht in de armen heeft dan de Hollanders, zodat de ploeg een beetje uit elkaar valt. We zijn Niklas bijna direct uit het oog verloren, maar komen toch gezamenlijk aan bij de monding van de IJssel. Daar beginnen we als groep rustig te varen maar langzaam worden de onderlinge afstanden groter. Toch komen we elkaar geregeld op het water tegen. In Zutphen wordt er gezamenlijk gerust (inclusief een hervonden Niklas) en geluncht op een zandstrandje waarna we met zijn allen verder varen naar Deventer. Daar haalt ieder zijn medaille op en worden na een pint in het clubhuis de boten op de wagens gebonden waarna de reis terug naar Rhederlaag wordt aanvaard. Daar breekt ieder zijn kamp op en wordt er afscheid genomen van alle deelnemers.

De gezamenlijke mening is dat dit Qajaq-evenement zeker herhaald moet worden maar over de locatie is nog niet beslist. Zeeland wordt door meerdere mensen zeker gezien als een andere mogelijkheid. We spreken af dat er in ieder geval onderling contact zal worden gehouden.

Meer foto's zijn te vinden op ondestaande links

Album 1 (Erik van Woerkens)
Album 2 (Tom Steenbergen)
Veluwerally album